

Från och med detta år införes en ny tidkalender i Sverige, den Gregorianska. Detta innebar, att detta år gick almanackan direkt från den 17 februari till den 1 mars, alltså 11 dagar borttogs.

I Tåby socken föddes 13 barn, varav 6 var pojkar och 7 flickor.

11 nya äktenskap ingicks där bland andra drängen av ryska nationen Daniel Jonasson vid Mem gifte sig med pigan Christina Jonsdotter från Mogata socken. 7 dödsfall inträffade och av dessa var 2 barn.

Prostvisitation ägde rum den 17 juni då prosten Petter Zetterling visiterade Tåby församling.

Han fann, att kyrkans räkenskaper var rätt förda, att socknen hade 5 fattighjon i fattigstugan, att inventarierna överensstämde med inventarieförteckningen, att gudstjänsterna hölls på rätta tider, att kyrkklockorna var upphängda i nya kyrktornet och att ryska överlöparern Daniel Jojasson hade blivit förhörd i sin lutheranska kristendomskundskap och begått nattvarden.

Inom **indelningsverket** hade det varit en lugn period i nästan 10 års tid och ryttarna och båtsmännen hade haft en tid, då de kunnat bruka sina torp och bara en, två gånger om året kallas till övningar.

Detta år skedde dock generalmönstringar.

Bland ryttarna på Malmen i Linköping och bland båtsmännen i Söderköping.

Detta innebar ett par små förändringar, ryttaren Tyres Nilsson Egman avskedades för liderlighet och ersattes av Anders Stenbom för Stensvads rusthåll nr. 17 och ny fördubblingsbåtsman Johan Johansson antogs för Tåby båtsmansrote nr. 92. Han ersatte då Jacob Andersson.

Från **sockenstämmoprotokollen** kan nämnas:

Det klagades från församlingen, att inte gossarna, som förordnat är, gå fram i koret under gudstjänsterna, utan tränga sig in i bänkarna eller på läktaren och undantränga äldre personer och oroar organisten.

Nu uppmanades kyrkvaktaren och organisten, att tillse dessa felaktigheter och rapportera de felande, så de ej undslippa stockstraff.

Organisten hade lagat kyrkorgeln och dessa hans materialkostnader ersattes med 3 daler silvermynt.

Huvarna på ringmuren runt kyrkan var mycket dåliga och ålades nu respektive rotar, att snarast laga dem, så att inte själva muren kom till skada.

Församlingen hade nu vuxit till sig så stor, att inte det fanns plats för alla vid gudstjänsterna och de tilldelade bänkrummen, för de olika hemmanen, inte räckte till.

Flera klagomål framfördes, men kunde endast konstatera, att församlingen måste tränga ihop sig mera vid gudstjänsterna

Från **häradsrättens protokoll** finnes följande att nämna

Frälsebefallningsmannen Carl Fröling vid Mem anklagade drängen Lars Jönsson i Brunneby, för att han olovligt huggit tvenne timmerstockar på frälsehemmanet Skällingstads skog.

Vilken skog var fredad genom laga förbud.

Lars Jönsson erkände bygget, men förklarade det med, att han trodde var på sin husbondes skog.

Häradsrätten underkände Lars argument, att inte veta var gränsen gick, och dömde honom böta det stadgade vitet med 5 daler samt däröver 1 daler, allt silvermynt, för olovligt huggande.

Vidare fick Lars Jönsson betala frälsebefallningsmannens tingkostnader med 4 daler silvermynt.

Gästgivaren Lars Jonsson i Fristad anklagade flera hemmansägare, såväl i Tåby som Kuddby och Å socknar, att försumma plikten, att hålla så kallade hållskjutsar vid Fristads gästgivaregård, när deras tur var enligt den uppgjorda turlistan.

Efter gästgivarens medgivande underlät häradsrätten, att utdöma någon vite denna gång, men förmanade dem allvarligt, att fullfölja bestämmelserna.

Dock utsattes ett vite av 3 daler silvermynt för den, som icke i fortsättningen inställde sig med hållskjuts, när deras tur var.

Grevinnan Hedvig Christina Spens inlämnade till häradsrätten, ett gåvobrev, varuti hon överlämnade Mems säteri med underliggande hemman till mågen greve Diedrich Hindric Taube, som nu var änkeman efter makan Jakobina Sophia Sparrskiöld.

Drängen Olof Larsson och pigan Maria Andersdotter vid Stensvad anklagades av länsmannen för begånget lönskaläge.

Båda erkände och Maria påstod, att det skett under äktenskapslöfte, till vilket Olof nekade och påstod, att Maria fortfarande var fäst vid en annan man.

Hon hade nämligen tidigare blivit dömd för lönskaläge med denne man.

Häradsrätten dömde nu båda, att vardera böta 10 daler silvermynt, vilket för Maria var dubbelt mot förstagångsbrottet.

Dessutom skulle Olof betala 4 och Maria 2 daler silvermynt till kyrkan samt därefter båda att skriftas och avlösas i sakristian.

Maria hade icke blivit havande, varför inget underhållstöd utdömdes.